

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

Poznań, 15.03.2020 roku

Uniwersytet Artystyczny

w Poznaniu

dziedzina: sztuki plastyczne

R E C E N Z J A

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani **mgr Iwony ROZBIEWSKIEJ**

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuk plastycznych

w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne

wszczętym przez Radę Wydziału Malarstwa i Nowych Mediów

Akademii Sztuki w Szczecinie

Podstawowe dane o doktorantce

Pani mgr Iwona Rozbiewska urodziła się w 1980 roku. W roku 2006 ukończyła studia na kierunku politologia na Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując tytuł magistra politologii. W roku 2013 ukończyła studia na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, uzyskując tytuł magistra sztuki. W 2017 roku uzyskała również dyplom ukończenia studiów na Akademii der Bildenden Künste München. Ma również w swoim dorobku dwie rezydencje:

- 2018 – SEA Foundation Tilburg, Holandia, research residency;
- 2017 – Kulttuurikauppila Art Centre, Ii, Finlandia, Artist-in-Residence.

Pani mgr Iwona Rozbiewska jest autorką obiektów, instalacji czy eksperymentalnych realizacji wideo. Używa Ona w działaniach plastycznych różnych materiałów, w zależności od treści, które pragnie wyrazić. Jej twórczość odnosi się do wielu ważnych aspektów życia, ujawniając – odkrywając w niej różne nowe znaczenia.

Za swoją działalność otrzymała następujące nagrody, wyróżnienia, stypendia czy granty:

- 2019 – Erwin und Gisela von Steiner – Stiftung grant, Monachium, Niemcy (na produkcję artystyczną i materiały);
- 2019 – Grant Kultura Polska na Świecie, Instytut Adama Mickiewicza w Warszawie;
- 2018 – SEA Foundation Fellowship – stypendium i grant na badania artystyczne i produkcję w trakcie rezydencji badawczej w SEA Foundation Tilburg, Holandia;
- 2018 – Mondriaan Fund w Holandii – grant na realizację wystawy w project Space Tilburg;
- 2018 – Transformatorio 2018, the 4th international lab for experimental and site specific arts e Giampilieri na Sycylii, Włochy;
- 2018 – Grant Kultura Polska na Świecie, Instytut Adama Mickiewicza w Warszawie;
- 2018 – Shortlisted, Residency w PRAKSIS Oslo, Norwegia;
- 2017 – Grant na pobyt rezydencyjny, Instytut Adama Mickiewicza w Warszawie (dotyczy pobytu w Kulttuurikauppila Art Centre, Ii, Finlandia);
- 2017 – STEP travel grant z European Cultural Foundation w Amsterdamie, wspartego przez Compagnia di San Paolo;

- 2017 – IX Międzynarodowy Plener Ceramiczny Lab Oro, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko;
- 2017 – Warsztat Synergia, Fundacja Towot Squat i Galeria Labirynt, Lublin;
- 2017 – Finalistka konkursu TELEFON ART, Szczecin European Film Festival, Szczecin 2017, finalistka konkursu 12. MFSW inspiracje / Breathtaking (Zanurzenie 2);
- 2017 – Finalistka The Annex Collection Acquisition Award, Londyn, Wielka Brytania;
- 2016 – Nagroda grupowa Stowarzyszenia Akademii na Dorocznej Wystawie 2016, Akademia Sztuk Pięknych w Monachium;
- 2012 – „Art in movement” workshop, Rijeka, Chorwacja, zorganizowane przez Syrlin – Kunsverein e.V. Int. Stuttgart, Niemcy;
- 2011/2012 – Stypendium Erasmus na Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, stypendium z ASP Warszawa, Wydział Rzeźby;
- 2009/2010 – Stypendium naukowe, ASP Warszawa, Wydział Wzornictwa.

Pani mgr Iwona Rozbiewska prowadziła również następujące warsztaty i artist talks:

- 2019 – Artist Talk z udziałem Michel Ottensa i Marijn Dekkera, SEA Foundation Tilburg, Holandia;
- 2018 – Discursive event, SEA Foundation Tilburg, Holandia;
- 2017 – warsztaty dla uczniów Ii Upper Secondary School, Finlandia;
- 2017 – Open Studio, Kulttuurikauppila Art Centre in Ii, Finlandia;
- 2017 – Artist Talk, Akademia Sztuki w Szczecinie podczas Festiwalu INSPIRACJE / Breathtaking.

Ocena dorobku twórczego, artystycznego i dydaktycznego

Jak widać z powyższego opisu działalności Pani mgr Iwony Rozbiewskiej, posiada Ona już naprawdę spore osiągnięcia w obszarze szeroko rozumianej aktywności artystycznej. Współpracuje z wieloma ośrodkami, studiami czy uczelniami w kraju i na świecie. Dochodzi do tego także wiele wystaw indywidualnych, pokazów,

udziałów w wystawach zbiorowych w Polsce oraz za granicą, a także inne działania kreacyjne, jak np. wybrane realizacje w przestrzeni:

- 2018 – instalacja Bez tytułu (marmur, spirala), Giampilieri, Sycylia, wsparte przez Instytut Adama Mickiewicza w Warszawie;
- 2012 – instalacja „Po śmierci” prezentowana w Akademiegarten w Monachium, realizacja wsparta przez Akademię Sztuk Pięknych w Monachium;
- 2010 – instalacja „Wyspy” w ramach wystawy „Pastwisko Sztuki” – Park Rzeźby nad Wisłą, realizacja wsparta przez Fundację STEP, Warszawa oraz 2011 pokaz projektu „Wyspy” w ramach Pecha Kucha Night Warsaw vol. 8, Centrum Sztuki Kopernik, Warszawa.

Jej prace prezentowane były w wielu katalogach i książkach grupowych, krajowych i zagranicznych. Znajdują się one w kolekcjach: Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, SEA Foundation Tilburg w Holandii, Association of Giampilieri in Sicily oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, Niemczech i Holandii.

Wszystkie dane i szczegółowe spisy działalności Pani mgr Iwony Rozbiewskiej znajdują się w bogatej dokumentacji doktorantki. Tak więc Jej dorobek artystyczny oraz działalność w zakresie sztuki już na tym etapie postępowania oceniam bardzo pozytywnie.

Ocena pracy doktorskiej

Bardzo dobra praca doktorska Pani mgr Iwony Rozbiewskiej, zatytułowana „Rozwój w idylliczności”, jest zapisem przemyśleń autorki na temat Jej artystycznych dokonań. W swoich instalacjach stosuje Ona proste, wręcz surowe formy architektoniczne, a także formę cytatu architektonicznego dla wyrażenia ukrytych konotacji oraz zaskakujących treści. Kolejny zabieg, którym posługuje się doktorantka, to zniekształcenie obiektów i ich sytuowanie w taki sposób, że pojawia się poczucie absurdu, czy wręcz surrealistycznego nowego znaczenia. Stosuje Ona także różne materiały i różne formy dla spotęgowania siły odbioru. Jej wykreowany sztuczny świat, czy to w formach otwartych czy zamkniętych, czy to w pojedynczym przedmiocie czy w dużej rozbudowanej sytuacji, tworzy nowe pola badawcze. Nowe znaczenia

powstałe w relacji idealne do nieidealnego, cytowane do metaforycznego, normalne do zniekształconego czy ruchome do statycznego, niezmiennie prezentują i zabiegają o ów tytułowy rozwój idylliczności. Autorka analizując sytuacje pochodzące z pędzącego współczesnego świata, pełnego informacji, lawiny danych, które dają poczucie komfortu, ale i bardzo często ograniczeń, tworzy stany od bogactwa do ubóstwa. Tego artystycznego, ale przede wszystkim mentalnego, skierowanego do widza, który otrzymuje te doznania też od strony zaistniałej jakby opresji do obserwatora planu. Te wszystkie stany w pełni i próżni, te wszystkie dane płynące z prac doktorantki odnoszą się też moim zdaniem do tego dzisiejszego procesu walki o duszę widza, gdy jedni chcą mu zapewnić poznanie prawdy, a drudzy chcą go tej wiedzy tajemnej pozbawić. Widz nie ma więc innej możliwości jak odnieść się do własnych doświadczeń i odczuć, wobec których się znalazł, lub które mu zaproponowano. Tak jak w przypadku często idyllicznej z pozoru sytuacji stwarzanej przez doktorantkę, ale w niekomfortowym i uwierającym jednak widza strumieniu asocjacji. Tak jak w jednej z moich ulubionych prac autorki, pt. „Obłok”, gdzie tytułowy obłok to sprężyny łóżek zawieszone nad głowami i tworzące właśnie ową asocjację wielkiej sypialni. Groteska, absurd, paradoks, które wyczuwam w codzienności coraz bardziej u autorki tych doktorskich prac, widzę też je często w odniesieniu do pojęcia absurdu. Relacje budowane z różnych struktur tworzą strefy przekazu dające mi panoramę możliwości autorki. Potrafi Ona w twórczy sposób dokonać przemiany znaczeń przedmiotów czy właśnie owych struktur w pojęcia – refleksje, które uruchamiają nowe konteksty percepcji – kultury wizualnej. Te prace są mi bardzo bliskie, bo bez strachu o posądzenie o tani sentymentalizm, czuję w nich potężny żywioł energii i niegasnącego – w końcu swoistego „piękna”. Wyczuwam też aurę tajemniczości, gdyż w tych przedmiotach - znakach i wartościach materii oraz układów mogę wejść z nimi w dialog.

Konkluzja

Ta uniwersalność przekazu, ale i pewna rozpoznawalność zapisu doktorantki są dla mnie wartościami, które wnoszą wkład w rozwój dyscypliny. Pani mgr Iwona Rozbiewska dokonuje analizy o Jej i naszym myśleniu o świecie. Te Jej obiekty stają

się nową – konsekwentną, ale i alternatywną informacją i dopełniają naszą wiedzę o postawie artystki w dyscyplinie, w której tak pięknie i twórczo działa. Pozwala Ona każdemu użytkownikowi w ciszy tego świata – symbolicznego światła płynącego z Jej prac wpisać się w niego na swoich warunkach i dać świadectwo siły formowanego przez doktorantkę tworzywa.

Ten właśnie aspekt badawczy doktorantki ujawniający Jej pasję dzielenia się, tworzenia szlachetnych - ukrytych wartości, niezależnie od proponowanego obszaru tytułowego przekazu idylli, cechuje zawsze duża kultura plastyczna. Dlatego gorąco popieram nadanie stopnia doktora Pani mgr Iwonie Rozbiewskiej.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz